

השקפה

אורית זרובבל

לא בגלל הטרור

זיו צמיר, לשעבר שגריר

דובר ראש הממשלה נחלץ השבוע משאלה מביכה — ומסר הודאה מביכה עוד יותר, שפורסמה בנידוריק טיים. אבי פזנר נשאל מדוע מוכנה ישראל לדבר עם חיובאללה, שהוא אירגון טרוריסטי לכל הדיעות, אך לא עם אש"ף, שגם הוא אירגון טרוריסטי על פי הגדרת הממשלה. תשובת פזנר: "אנחנו מוכנים עם חיובאללה מפני שאנחנו רוצים כשיחורר בני אדם, וזה הכל. איננו מדברים עם אש"ף מפני שתביעתו הבסיסית — כינון מדינה פלסטינית — אינה מקובלת עלינו".

על כך הוסיף פזנר פסוק חשוב: "העובדה שהם (אש"ף) טרוריסטים אינה נוגעת כלל לענייני".

הדליפה: מן הקאבינט

זעם עצום שרר השבוע בצמרת מערכת הביטחון על הדלפת הידיעה, כי השייחי עברו-אלכרים עובד גילה בחי קירה כי שני החיילים הישראליים מתו מספציהם זמן קצר אחרי לכידתם. מכיוון שלא ייתכן שום הדלפה מצד החוקרים, מושכי נעים במערכת הביטחון כי הידיעה דלפה מן הקאבינט. לגוף זה דווח על חקירת הישיחי.

הידיעה פורסמה בשבועון הבריטי "סאנדיי טיימס", שפירסם בשעתו את גילויי מרי דבי וענונו. השרים רצו לקנות בדרך זו את הסדיו של העיתון.

הכל בגלל האמבולוסים

עליה במיקרי המזות בשטחים הכבושים בגלל עיכוב אמבולנסים בגמליאשדוד. בגמליאשדוד מעוכבים 14 אמבולנסים, שהיו אמורים להגיע בעיקר לבית החולים אל אח"אד בכסם. רוב הפצועים מגיעים לבית החולים ברכב פרטי, אחרי שלא זכו לכל טיפול, וחלקם מת מחסרדם.

אין קונסוזם דתי

בעוד המנהיגים הדתיים מתמלמלים על החזרת שטחים, מתרדצים אנשי של הרב שך בבני ברק וגוברים 4000 שקלים, דמייהרשמה למיגרש במודיעין, שבו תוקם קרייה חרדית חדשה. מדובר בשטח של 600 דונם, שעליהם תוקם, בשלב הראשון, קרייה חרדית של 800 יחידות דיור ומוסדות הצמודים לה. לפי טענת גורמים חרדיים יש בידיהם הבטחה של שרהפנים, אריה דרעי, כי יפעל להקצאת תקציבים חרושים לשרותים המוניציפליים.

חלפון נפטר מסרטן הדם

חלפון נפטר מסרטן הדם

יעקוב חלפון, יועץ הסתרים של פוליטיקאים שונים בצמרת מיפלגת העבודה, ואחריכך יועץ של שמואל פלאטרשרון, מת מסרטן הדם. חלפון עבר ניתוח, שבעיקבותיו לקה באירוע מוחי. כאשר התחיל להחלים מן השבץ, נתגלה אצלו סרטן הדם, והוא נפטר במהירות. בשעתו טען חלפון שהמערך לא כיבד התחייבות כספית כלפיו בחוזה סודי, ואיים להגיש תביעה מישפטית.

בקרוב בין בנק ישראל לאלי פפושדו

ב-15 במרס השנה, בשעת צהריים, הפקידה ממשלת מצרים המתאה על סכום של 37 מיליון דולר בסניף ג'נבה של היוניון בנק אוף סוויצרלנד (U-B-S). לפקודתה של חברת מועדון הים האדום תמורת מכירתו של מלון אביה סווסטה.

לפני פתיחת החשבון בשווייץ, בעצת עורכידינו, שלף אלי פפושדו, כבעל-המניות העיקרי בחברת מועדון הים האדום, את השפן השלישי שלו. הוא פנה לבנק ישראל וביקש לתת לחברה היתר מיוחד לפתיחת חשבון מט"ח בחו"ל. מכיוון שהמצרים סירבו להעביר את הכסף לבנק ישראלי סבר המפקח-על מטבע-חוץ בבנק ישראל כי הבקשה הינה סבירה בהחלט.

על פי היתר, מרבית הכסף, 30 מיליון דולר, היתה אמורה להגיע לישראל זמן קצר לאחר קבלתה. לגבי היתרה, בסך 7 מיליון דולר, ביקשה החברה מבנק ישראל כי יותר לה להחזיק את המט"ח בחו"ל לתקופה התחלתית של שנה, לצורך קיום התחייבויותיה. נטען כי יש לה חוזה-ניהול עם המצרים להמי שך ניהולו של המלון בטאבה, והכסף בשווייץ דרוש לה לפעילותה השוטפת. בנק ישראל הוציא לחברה את היתר המיוחד, והעסק נראה שקט ותקין.

חמישה חודשים לאחר שהכסף התקבל כג'נבה, מתברר שחלקו הגדול עדיין לא הועך בר לישראל. בנק ישראל, כממונה על חוק הפיקוח על המטבע, מאור לא אהב את המצב שנוצר, וזאת בלשון המעטה. דובר הבנק, אמנון יעקובי, מסר כי אם עד סוף חודש אוגוסט לא תעבור התמורה הנדרשת לארץ, המפקח-על מטבע-חוץ יפעל לפי ההוראות. אסור לתת לניסוח העדין להקל מחומרת העניין: כל עבירה על חוק הפיקוח על המטבע חשוכי-1977 היא עבירה פלילית, ו-פעולה על-פי ההוראות" משמעותה העברת החומר לפרקליטות, כדי שזו תגיש כתבי אישום.

המילחמה המתנהלת כאן היא על הרבה מאוד כסף. בהנחה ש-37 מיליון דולר בשווייץ מעלים ריבית של 10 אחוזים בשנה, הרי שבכל יום צומחים מהריבית לפפושדו ושר תפיו יותר מעשרת אלפים דולר. העברת הכסף לישראל תרע את מצבו של פפושדו משתי בחינות. ראשית, הריבית תהיה פחותה כשיעור ניכר, ושנית, הדולרים יזמרו לשק לים, ויאברו הרבה מוינניותם. אחד מהגורמים המרכזיים בחברת מלוונח יס"וף, חברת-האם של מועדון הים האדום, מסביר: "אין מה להשוות מצב שבו הכסף

השפן הראשון של פפושדו

ב-7.4.1976 החלה חברת מועדון הים האדום בתיכנון והקמת כפר-נופש במפרץ טאבה. לשלושת בעלי החברה, לשעבר עובדים במפעלי תימנו, היה סיכסוך עם הקבלן האילתי, שהיה אמור לבנות את הכפר, והם מנו לאלי פפושדו. בסוף שנת 1976 נכנס פפושדו כשותף העיקרי בחברה, ופעל במרץ בוועדת התיכנון של מרחב-שלמה כדי לשנות את תנאי הרישיון לבנייה.

מאישוד לבניית מלון חד-קומתי, שני כוכבים ו-140 חדר, הוא הצליח לקבל אישור למלון רב-קומתי, חמישה כוכבים ו-357 חדר. בשלהי 1978 החל פפושדו להניח את היסודות למלון. העבודה התקדמה בעצלתיים, ואז נחתה על פפושדו יוזמת-השלום של אנואר אל-סאדאת. כש-התקיים המיפגש בקמפ דייוויד, הוא גמר כבר לצקת את היסודות, והשלים את בנייתה של קומה אחת מעל הקרקע. בשלב זה הופסקה הבנייה באתר.

אורי בלומנטל, האדריכל שתיכנן יחד עם פפושדו את המלון, סיפר בזמנו (מרס 1985) כי פפושדו הפסיק את הבנייה לחצי שנה, משום שלא ידע אם ימשיך לקבל כספים מהחברה לפיתוח מיפעל-תיירות. ואכן, זמן-מה לפני חתימת הסכם-השלום בין ישראל למצרים, החליטה ועדת השרים לענייני כלכלה להקפיא את הבנייה בכל איזור מרחב-שלמה.

זו היתה, לכאורה, מכה קשה לפפושדו, אבל רק לכאורה. יתכן שכל אחד אחר היה משלים עם מר גורלו, ומתנחם בכך שהגיע שלום לגבול הדרומי. אבל לא איש כפפושדו יעמוד מנגד כאשר מיפעל חייו קורס. בשלב זה הוא שלף מהשרוול את השפן הראשון.

פפושדו בישל תוכנית מזהירה, שבה נטלו חלק שני חברים טובים שלו. האחד, אפרים פורן, היה מזכירו הצבאי של מנחם בגין. השני, אלוף-מישנה מתי פלט, היה ראש יחידת-המיפוי של צה"ל.

ב-2.4.79, פחות מחודש אחרי חתימת הסכם-השלום, שלח פלט מיסמך, המתייר להיות עדות-מומחה, לראש אמ"ן. באופן מפתיע מאוד, חריג לחלו"טין בצה"ל, מכותב מיספר ארבע במכתב היתה לישיבת ראש-הממשלה. יש בעייה בזיהוי הקו שנקבע בשנת 1906, קבע פלט במכתבו, אך על סמך בדיקות אורתוטופוגרפיות (שילוב של מפה ותצלומי-אוויר) הגיע למסקנה ש-ראש-טאבה נמצאת דרומית למלון של פפושדו, ולכן המלון נכלל בשטח ישר-אל.

פלט, מסתבר, הוא חבר טוב של פפושדו עוד משנות ה-60. בזמנו אישר פלט כי פפושדו יזם את הנימוק שנכלל במכתבו. הוא גם אישר שזו היתה הפעם הראשונה שבה, כאיש-צבא, שלח מיכתב לראש-הממשלה.

כך או כך, מהעבר השני המתין למיכתב הבא לממונה על מרחב-שלמה ולשר-פורן העביר את תוכן המיכתב לידיעת בגין ואמר לו מה שאמר.

ב-30.5.89 הוא הוציא את המיכתב הבא לממונה על מרחב-שלמה ולשר-המיסחר-והתעשייה: "כידוע לך, יש חילוקי-דיעות לגבי הגבול בטאבה... בבדיקה מיוחדת, שנערכה על-ידי מפקד יחידת-המיפוי של צה"ל, נקבע כי האיזור מכפזו של רפי נלסון וצמונה צריך להכלל בשטח ישראלי. יתכן, כמוגב, שיהיו חילוקי-דיעות עם המצרים, אך אחרי שהתייעצתי עם מומחים, יש סיכוי שנצצה. הצגתי הנושא לפני ראש-הממשלה, אשר קבע כי יש לראות בשטח זה שטח ישראלי לכל דבר... לאור האמור לעיל איני רואה כל מניעה להמשיך את בניית המלון באיזור".

על יסוד המיכתב הזה חודשה בניית המלון, בניגוד להחלטתה הקודמת של ועדת-השרים, וכך נתקעה ישראל בטאבה. פפושדו וחבריו שמחו שימחה גדולה עם המיכתב. שותפו של פפושדו, מנו לאלו, סיפר בזמנו כיצד חגגו החברים את האירוע: "לא ישנו טוב בלילות. הוא היה עצבני מאוד, אבל אני פחות, כי אני מאמין באיש. יש לו חזון. ואז יצא המיכתב מבגין, שהורה לפתוח לנו את הברזים. ביום של האישור שמחנו מאוד. קנינו לפפושדו שעון קרטייה במתנה, והוא הולך איתו עד היום".